KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.6.2013
COM(2013) 412 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1523/2007 zakazującego wprowadzania do obrotu oraz przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry

Tekst mający znaczenie dla EOG

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1523/2007 zakazującego wprowadzania do obrotu oraz przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry

Tekst mający znaczenie dla EOG

1. KONTEKST

W rozporządzeniu (WE) nr 1523/2007[1] zakazuje się wprowadzania do obrotu oraz przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry.

Zakaz ustanowiono w celu rozwiązania kwestii niepokojącej obywateli europejskich, którzy uważają koty i psy za zwierzęta domowe i dlatego nie chcą kupować produktów zawierających skórę tych zwierząt.

W rozporządzeniu zharmonizowano środki w celu zakazania obrotu skórami z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry na poziomie UE, ponieważ piętnaście państw członkowskich[2] przyjęło przepisy krajowe w celu ograniczenia produkcji skór z kotów i psów oraz handlu nimi.

Skóry z kotów i psów trudno jest odróżnić od innych rodzajów skór lub materiałów syntetycznych imitujących skórę. Dotyczy to zwłaszcza przypadków, gdy skóra jest stosowana jako podszewka lub zdobienie ubrania (np. kołnierza płaszcza) bądź w zabawkach lub akcesoriach (np. breloczkach do kluczy z futrzanymi maskotkami).

Zakaz dotyczący skór z kotów i psów ma zastosowanie w Unii Europejskiej od dnia 31 grudnia 2008 r.

Art. 7 rozporządzenia stanowi, że „Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia łącznie z działaniami w obszarze celnym związanymi z wdrażaniem nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r.”. Komisja spełnia ten obowiązek, sporządzając niniejsze sprawozdanie.

Sprawozdanie ma przedstawić sposób stosowania zakazu dotyczącego skór z kotów i psów w UE w latach 2009–2010. Przyjęcie niniejszego sprawozdania opóźniło się, ponieważ państwa członkowskie musiały zgromadzić wystarczającą ilość informacji na temat stosowania zakazu. Niektóre dane otrzymano dopiero na początku 2012 r., więc przeprowadzenie pełnej analizy było możliwe dopiero w ciągu roku 2012.

W sprawozdaniu opisano środki egzekucyjne stosowane przez państwa członkowskie w celu zapobiegania wprowadzaniu do obrotu, przywozowi do Unii lub wywozowi z Unii skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry.

W szczególności opisano tu metody analizy wykorzystywane przez państwa członkowskie do identyfikacji gatunków zwierząt, od których pochodzą skóry, oraz sankcje mające zastosowanie w przypadkach naruszenia przepisów. Sprawozdanie

[1] Rozporządzenie (WE) nr 1523/2007 z dnia 11 grudnia 2007 r. zakazujące wprowadzania do obrotu oraz przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry, Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 1.

[2] Sprawozdanie dotyczy stosowania rozporządzenia w latach 2009–2010.

służy naświetleniu głównych problemów związanych ze stosowaniem zakazu, zasygnalizowanych Komisji przez zainteresowane strony i państwa członkowskie.

Na koniec w dokumencie opisano skutki stosowania rozporządzenia z punktu widzenia głównych zainteresowanych stron.

2. OBOWIĄZKI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Główną odpowiedzialność za stosowanie zakazu ponoszą państwa członkowskie[3].

Ponadto mają one obowiązek:

– informowania Komisji o metodach analitycznych stosowanych w celu identyfikacji gatunków zwierząt, od których pochodzą skóry (art. 5 rozporządzenia),

– ustanowienia zasad dotyczących sankcji mających zastosowanie do naruszeń rozporządzenia i powiadamiania o nich Komisji (art. 8 rozporządzenia).

3. METODYKA

Komisja sporządziła niniejsze sprawozdanie, korzystając z następujących źródeł informacji:

– odpowiedzi państw członkowskich udzielonych w przesłanym przez Komisję w 2011 r. kwestionariuszu na temat zakazu dotyczącego skór z kotów i psów w latach 2009 i 2010[4],

– przesłanych przez państwa członkowskie informacji dotyczących sankcji mających zastosowanie w przypadkach naruszenia rozporządzenia,

– korespondencji otrzymanej przez Komisję od zainteresowanych stron lub państw członkowskich,

– wniosków ze spotkania[5] zorganizowanego w dniu 18 stycznia 2012 r. przez Komisję w celu omówienia stosowania zakazu z przedstawicielami państw członkowskich i głównymi zainteresowanymi stronami[6].

4. STOSOWANIE ZAKAZU

4.1. Kontrola w państwach członkowskich

W celu stosowania zakazu państwa członkowskie utworzyły systemy kontroli głównie poprzez włączenie kontroli związanych z zakazem do istniejących systemów kontroli, co opisano w dalszych częściach sprawozdania.

Działania podjęte w poszczególnych państwach członkowskich były bardziej lub mniej złożone; w szczególności działania związane ze szkoleniami i procedurami, a także rozpowszechnianiem informacji podjęte zostały przez niewielką liczbę państw członkowskich.

---

3 „Zakaz” oznacza „zakaz dotyczący skór z kotów i psów”. W tym znaczeniu termin ten stosowany jest w całym dokumencie.

4 Odpowiedzi udzieliły wszystkie państwa członkowskie oprócz Grecji.

5 Program i prezentacje ze spotkania są dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/food/animal/welfare/seminars/docs/agenda_implementation_ban_cat_dog_fur_en.pdf

6 Lista organizacji uczestniczących w spotkaniu znajduje się w załączniku do sprawozdania.

Ponieważ większość skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry pochodzi z państw trzecich, nadrzędnym celem systemów kontroli wprowadzonych w państwach członkowskich jest zapobieganie wprowadzaniu do UE z państw trzecich nielegalnie przywożonych do celów handlowych skór z kotów i psów. Nie ma dowodów na istnienie w UE produkcji skór z kotów i psów, a zatem prawdopodobieństwo wywozu jest jedynie teoretyczne.

4.1.1. Przepisy krajowe zakazujące handlu skórami kotów i psów

Przepisy krajowe zakazujące handlu skórami kotów i psów, obowiązujące w zainteresowanych państwach członkowskich przed przyjęciem rozporządzenia, zostały uchylone lub zmienione. Wejście w życie rozporządzenia umożliwiło zatem harmonizację zasad dotyczących zakazu na poziomie UE. Uprościło to zadania urzędników prowadzących kontrole, a także podmiotów handlujących legalnymi skórami i produktami ze skór bądź imitacji skóry.

4.1.2. Sankcje mające zastosowanie w przypadkach naruszenia zakazu

Państwa członkowskie odpowiadają za ustanowienie sankcji mających zastosowanie w przypadkach naruszenia przepisów rozporządzenia. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Większość państw członkowskich zmieniła swoje przepisy krajowe w celu wprowadzenia sankcji administracyjnych lub karnych w przypadkach naruszenia zakazu. Inne państwa członkowskie już wcześniej ustanowiły ogólne sankcje za przywóz lub wprowadzanie do obrotu nielegalnych towarów, mające zastosowanie w przypadkach naruszenia rozporządzenia.

Sankcjami administracyjnymi są głównie grzywny nakładane na podmioty, a ich stosowanie nie wyklucza możliwości zastosowania również sankcji karnych.

Sankcje karne na ogół polegają na wniesieniu sprawy do sądu krajowego. Jak przedstawiono w tabeli 1, poziom mających zastosowanie sankcji jest dość zróżnicowany w poszczególnych państwach członkowskich.

Ponadto wszystkie państwa członkowskie mają uprawnienia do konfiskaty nielegalnych produktów i wniesienia o ich zniszczenie.

Tabela 1. Zestawienie sankcji mających zastosowanie w państwach członkowskich w przypadkach naruszenia zakazu dotyczącego skór kotów i psów

Sankcje	Zakres sankcji
Sankcje administracyjne	Od 250–500 EUR do 20 000 EUR
Sankcje karne	Grzywny od 1 500 EUR do 40 000 EUR Kara pozbawienia wolności od 4 miesięcy do 3 lat

Źródło: odpowiedzi państw członkowskich na pytania zawarte w przesłanym przez Komisję kwestionariuszu dotyczącym stosowania zakazu

4.1.3. Odpowiedzialność właściwych organów za stosowanie zakazu

Ponieważ głównym celem kontroli było zapobieganie wprowadzaniu do Unii nielegalnie przywożonych skór z kotów i psów z państw trzecich, organy celne lub organy celne i organy weterynaryjne były głównymi właściwymi organami wyznaczonymi przez państwa członkowskie jako odpowiedzialne za stosowanie zakazu.

Organy celne były odpowiedzialne za identyfikację potencjalnie nielegalnych przesyłek handlowych z państw trzecich, co do których istniały podejrzenia, że zawierają skóry z kotów i psów. Doświadczenie zdobyte przy wykrywaniu nielegalnego przywozu w innych dziedzinach było niezbędne do identyfikacji stwarzających ryzyko przesyłek. W przypadku podejrzeń służby celne przeprowadzają kontrolę w celu potwierdzenia podejrzenia. Procedura kontroli przywozu skór z kotów i psów została zatem włączona do ogólnych procedur celnych, które obejmowały już kontrole oparte na ryzyku. Ze względu na niską liczbę przeprowadzonych kontroli, stosowanie zakazu prawdopodobnie nie było dla organów celnych istotnym obciążeniem.

W przypadkach gdy stosowanie zakazu należało do organów weterynaryjnych, w głównej mierze miały one obowiązek prowadzenia fizycznych inspekcji podejrzanych przesyłek, pobierania próbek i w razie potrzeby wysyłania ich do analizy.

W przypadkach gdy za stosowanie zakazu odpowiadało kilka właściwych organów, większość państw członkowskich podjęła środki w celu zapewnienia współpracy i wymiany informacji między tymi organami.

4.1.4. Szkolenia i procedury

Na poziomie UE Komisja włączyła środki kontroli związane z zakazem do europejskiej internetowej bazy taryf celnych TARIC[7].

TARIC jest wielojęzyczną bazą danych dostępną online dla urzędników i podmiotów gospodarczych, do której włączono w szczególności środki związane z ograniczeniami przywozu i wywozu. W 2009 r. na poziomie UE ustalono i włączono do bazy TARIC wykaz produktów i kody Nomenklatury scalonej (kody CN)[8] towarów podejrzewanych o to, że zawierają skóry z kotów i psów.

Kilka państw członkowskich stwierdziło, że baza TARIC jest pomocna w identyfikowaniu potencjalnie nielegalnych przesyłek. Jedno państwo członkowskie uznało jednak, że wykaz towarów i kodów CN podejrzewanych o to, iż zawierają skóry z kotów i psów, jest zbyt obszerny.

Kiedy urzędnik prowadzący kontrolę przywozu i wywozu skór wprowadza do bazy TARIC produkt lub kod CN znajdujący się w wyżej wspomnianym wykazie, w bazie pojawia się informacja, że należy sprawdzić, czy podmiot gospodarczy zaznaczył w deklaracji celnej pole, w którym stwierdza, że przywożone lub wywożone skóry nie pochodzą od kotów ani psów, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1523/2007.

Oprócz TARIC niektóre państwa członkowskie wydały dla swoich urzędników wytyczne i informacje na temat stosowania zakazu. Były to praktyczne wskazówki dotyczące prowadzenia kontroli, a także informacje dotyczące przepisów rozporządzenia i prawa krajowego. Przykłady takich dokumentów znajdują się na stronie:

https://findok.bmf.gv.at/findok/targetSearchSubmit.do;jsessionid=9605F10870FC605A9F5E848516744BF5

---

7 Baza TARIC jest dostępna w internecie na stronie: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/customs_tariff/index_en.htm

8 Towary zgłaszane do odprawy celnej w Unii muszą być zaklasyfikowane zgodnie z Nomenklaturą scaloną (czyli kodami CN). Deklarując towary przywożone i wywożone, należy podawać podpozycję nomenklatury, do której należą.

4.1.5. Metody analityczne służące identyfikacji gatunków pochodzenia skór

Państwa członkowskie stosowały następujące metody analityczne służące identyfikacji gatunków pochodzenia skór:

– identyfikacja wzrokowa,

– badanie mikroskopowe włosów,

– analiza DNA (łańcuchowa reakcja polimerazy, PCR),

– identyfikacja gatunków zwierząt za pomocą spektrometrii masowej MALDI–TOF.

Wykaz metod i laboratoriów wykorzystywanych w każdym państwie członkowskim znajduje się w załączniku I sprawozdania.

Państwa członkowskie najczęściej stosowały badanie mikroskopowe, analizę DNA i identyfikację zwierząt za pomocą spektrometrii masowej MALDI–TOF. Każda z tych metod ma swoje zalety i wady w zależności od rodzaju pobranych próbek, wymaganego zakresu identyfikacji, powtarzalności oraz kosztów.

W wyniku **mikroskopowego badania włosów** można ustalić, czy próbka zawiera skórę zwierzęcą czy syntetyczną.

Analiza DNA pomaga stwierdzić, czy próbka pochodzi od kota lub psa domowego oraz zidentyfikować gatunek pochodzenia skóry, pod warunkiem że dostępne są odpowiednie startery dla poszczególnych gatunków. Analiza DNA pozwala odróżnić próbki pochodzące od psów domowych od skór lisa, kojota, szakala i jenota. Nie umożliwia ona jednak odróżnienia skór kotów domowych od skór pozyskanych z krzyżówek kotów domowych z kotami bengalskimi. Aby przeprowadzić udaną analizę DNA, należy uzyskać minimalną ilość wyizolowanego DNA o minimalnej jakości, co może być trudne do osiągnięcia, jeżeli próbka pochodzi ze skóry przetworzonej (np. farbowanej).

Identyfikacja gatunków zwierząt za pomocą spektrometrii mas MALDI-TOF umożliwia identyfikację większego spektrum gatunków pochodzenia niż analiza DNA i pozwala wykryć gatunek pochodzenia nawet w przypadku skór przetworzonych.

Więcej informacji na temat różnych metod analizy przedstawiono podczas spotkania zainteresowanych stron i państw członkowskich zorganizowanego przez Komisję w dniu 18 stycznia 2012 r.; są one dostępne na stronie:

http://ec.europa.eu/food/animal/welfare/seminars/docs/methods_analysis_identifying_species_origin_fur_en.pdf

Zakres kosztów poszczególnych metod analitycznych stosowanych do identyfikacji skór z kotów i psów przedstawiono w tabeli 2.

Tabela 2: Koszty metod analitycznych stosowanych do identyfikacji gatunków pochodzenia skór

Metoda	Koszty
Badanie mikroskopowe	30–60 EUR
Identyfikacja gatunków zwierząt za pomocą spektrometrii masowej MALDI–TOF	150–250 EUR
Analiza DNA	150–1075 EUR

Źródło: odpowiedzi państw członkowskich na pytania zawarte w przesłanym przez Komisję kwestionariuszu dotyczącym stosowania zakazu

Większość państw członkowskich wyznacza na swoim terenie laboratorium, do którego urzędnicy mogą przesyłać próbki w celu wykrycia skór z kotów i psów. Kilka państw członkowskich zdecydowało się na zlecenie badania próbek laboratorium mieszczącemu się w innym państwie członkowskim ze względu na brak odpowiednich kwalifikacji własnych laboratoriów oraz niewielką liczbę próbek do analizy.

4.1.6. Rozpowszechnianie informacji

Jak wspomniano wyżej, baza taryf celnych TARIC jest dostępna online dla podmiotów gospodarczych. Dzięki TARIC podmioty gospodarcze mają dostęp do rozporządzenia i do informacji, że aby dokonać przywozu lub wywozu skór, muszą potwierdzić w deklaracji celnej, iż towary, które zamierzają wwieźć lub wywieźć, nie zawierają skór z kotów i psów.

Ponadto kilka państw członkowskich rozpowszechniło informacje wśród potencjalnych zainteresowanych podmiotów gospodarczych, importerów i detalistów, a także konsumentów. W dziennikach urzędowych i na oficjalnych stronach internetowych w państwach członkowskich opublikowano pisma informacyjne.

4.2. Wyniki kontroli

Działania kontrolne państw członkowskich skupiają się na przywozie. Ponadto kontrole te uzupełniano w Unii kontrolami prowadzonymi głównie w punktach sprzedaży detalicznej.

W razie potrzeby pobierano próbki do analizy, aby potwierdzić obecność skór z kotów i psów. Nielegalne produkty konfiskowano i niszczono po przeprowadzeniu identyfikacji. W przypadkach naruszenia nakładano sankcje.

W poniższych tabelach przedstawiono zestawienie kontroli przeprowadzonych przez państwa członkowskie i ich wyników. Państwa członkowskie nie przedstawiły szczegółowych danych na temat ilości wykrytych skór z kotów i psów oraz zastosowanych sankcji.

Tabela 3: Kontrole przeprowadzone w celu zapobiegania nielegalnemu przywozowi skór z kotów i psów

Rok	Liczba skontrolowanych przywożonych przesyłek handlowych	Liczba przywożonych przesyłek handlowych, z których pobrano próbki do analizy	Liczba przesyłek niedopuszczonych do przywozu	Liczba skonfiskowanych przesyłek	Liczba zniszczonych przesyłek
2009	9687	0	1	0	0
2010	25275	5	2	67	0

Źródło: odpowiedzi państw członkowskich na pytania zawarte w przesłanym przez Komisję kwestionariuszu dotyczącym stosowania zakazu

Tabela 4: Kontrole przeprowadzone w celu zapobiegania nielegalnemu wprowadzaniu skór kotów i psów do obrotu w UE

Rok	Liczba kontroli przeprowadzonych w punktach handlowych i u detalistów	Liczba przesyłek, z których pobrano próbki do analizy	Liczba przesyłek handlowych skonfiskowanych w punktach handlowych i u detalistów[9]	Liczba zniszczonych przesyłek handlowych pochodzących z punktów handlowych i od detalistów[10]	Liczba ukierunkowanych kontroli stron internetowych prowadzących sprzedaż	Liczba ukierunkowanych kontroli paczek przesyłanych pocztą
2009	119	46	66	56	0	0
2010	169	52	40	28	0	0

Źródło: odpowiedzi państw członkowskich na pytania zawarte w przesłanym przez Komisję kwestionariuszu dotyczącym stosowania zakazu

Tabela 5: Liczba zbadanych próbek

Państwo członkowskie	Liczba zbadanych próbek	
	2009	**2010**
Austria	1	10
Republika Czeska	0	1
Niemcy	1	
Dania	15 w latach 2009 i 2010 łącznie	
Finlandia	0	2
Francja	46 (w tym 17 niezgodnych z przepisami[11])	20 (wszystkie próbki zgodne z przepisami)
Włochy	20	
Zjednoczone Królestwo	0	3
Ogółem	119	

Źródło: odpowiedzi państw członkowskich na pytania zawarte w przesłanym przez Komisję kwestionariuszu dotyczącym stosowania zakazu

W porównaniu z 2009 r. w 2010 r. zwiększyła się liczba kontroli, a także liczba próbek pobranych do analizy. Rok 2009 był rokiem, w którym rozporządzenie weszło w życie, a w 2010 r. poziom jego stosowania wzrósł, ponieważ do tego czasu państwa członkowskie podjęły środki celem zorganizowania kontroli.

Z informacji przekazanych przez państwa członkowskie wynika, że towarami identyfikowanymi jako potencjalnie zawierające skóry z kotów i psów były głównie kurtki i płaszcze, szaliki, apaszki, breloczki do kluczy i skóra.

9 Ze skonfiskowanych przesyłek niekoniecznie pobierano próbki do analizy, ponieważ niezgodność z przepisami mogła zostać wykryta na innej podstawie niż pozytywny wynik analizy.

10 Ze zniszczonych przesyłek niekoniecznie pobierano próbki do analizy, ponieważ niezgodność z przepisami mogła zostać wykryta na innej podstawie niż pozytywny wynik analizy.

11 Niezgodność z przepisami oznacza pozytywny wynik badania na obecność skóry z kotów lub psów.

5. PROBLEMY ZWIĄZANE ZE STOSOWANIEM

Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że nie przeprowadza się dostatecznej liczby kontroli urzędowych pod kątem wprowadzania do obrotu w UE skór z kotów i psów, w szczególności w odniesieniu do sprzedaży przez internet.

Kwestia wymogów w zakresie etykietowania poruszana była również w ramach dyskusji na temat przyszłego stosowania rozporządzenia (WE) nr 1007/2011[12] w odniesieniu do etykietowania ubrań zawierających niewielkie elementy skórzane.

W rozporządzeniu (WE) nr 1007/2011 wymaga się podawania na etykietach lub oznaczeniach tego rodzaju wyrobów włókienniczych informacji o częściach nietekstylnych pochodzenia zwierzęcego, aby umożliwić konsumentom dokonywanie świadomych wyborów. Etykietowanie lub oznakowanie nie powinno wprowadzać w błąd.

6. ODDZIAŁYWANIE ROZPORZĄDZENIA

Główne zainteresowane strony podkreślały pozytywne oddziaływanie rozporządzenia. Zakaz obrotu skórami z kotów i psów obowiązuje obecnie we wszystkich państwach członkowskich. Rozporządzenie harmonizuje zasady i w ten sposób upraszcza pracę podmiotów gospodarczych przywożących lub wprowadzających do obrotu w UE skóry lub artykuły zawierające skórzane elementy. Ponadto według Europejskiego Stowarzyszenia Hodowców Zwierząt futerkowych zakaz nie miał negatywnego wpływu na handel skórami.

Na podstawie opinii zainteresowanych stron można przyjąć, że zakaz i kontrole stosowane w państwach członkowskich bardzo ograniczają ryzyko sytuacji, że konsumenci europejscy będą narażeni na kupno skór z kotów i psów.

7. PODSUMOWANIE

Państwa członkowskie utworzyły system kontroli w celu stosowania zakazu. W głównej mierze włączyły one kontrole dotyczące zakazu do dotychczasowych systemów kontroli, podejmując następujące działania:

– modyfikację krajowych przepisów w celu uchylenia wcześniejszych krajowych środków zakazujących obrotu skórami kotów i psów oraz wprowadzenia sankcji,

– wyznaczenie właściwych organów i odpowiedzialnych urzędników,

– określenie metod analitycznych oraz wyznaczenie laboratoriów prowadzących analizy w celu ustalenia – w przypadku podejrzeń – czy skóry pochodzą od domowych kotów lub psów,

– organizację szkoleń i opracowywanie procedur służących informowaniu urzędników przeprowadzających kontrole,

– rozpowszechnianie informacji wśród podmiotów gospodarczych i społeczeństwa.

[12] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych (Dz.U. L 272 z 18.10.2011, s. 1–64).

Nadrzędnym celem systemów kontroli jest zapobieganie wprowadzaniu do UE nielegalnie przywożonych do celów handlowych skór z kotów i psów z państw trzecich, skąd pochodzi większość takich skór.

Kontrole w państwach członkowskich w 2009 i 2010 r. dotyczyły więc głównie zapobiegania nielegalnemu przywozowi. Bezpośrednie zaangażowanie organów celnych oraz stosowanie komisyjnej bazy danych TARIC przez podmioty gospodarcze i państwa członkowskie umożliwiają zharmonizowane stosowanie zakazu nielegalnego przywozu.

W ujęciu ogólnym stosowanie rozporządzenia miało pozytywne skutki, ponieważ jego przepisy pozwalają uprościć pracę podmiotów gospodarczych i zastępują kilka krajowych zakazów realizowanych za pomocą różnych procedur. Ponadto w opinii zainteresowanych stron zakaz przyczynił się do zmniejszenia ryzyka narażenia europejskich konsumentów na kupno produktów ze skór kotów i psów bądź produktów zawierających takie skóry.

ZAŁĄCZNIK I: Metody identyfikacji skór z kotów i psów stosowane w państwach członkowskich

Nr	Państwo członkowskie	Stosowana metoda
1	**Austria**	Mikroskopowe badanie włosów + (planowana) analiza DNA
2	**Belgia**	Brak informacji w kwestionariuszu
3	**Bułgaria**	Mikroskopowe badanie włosów + MALDI-TOF
4	**Cypr**	MALDI-TOF
5	**Republika Czeska**	Analiza DNA
6	**Dania**	Analiza DNA
7	**Estonia**	Identyfikacja wzrokowa + mikroskopowe badanie włosów
8	**Finlandia**	Mikroskopowe badanie włosów
9	**Francja**	Mikroskopowe badanie włosów + analiza DNA
10	**Niemcy**	Analiza DNA + MALDI-TOF
11	**Grecja**	Brak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu
12	**Węgry**	Mikroskopowe badanie włosów + analiza DNA
13	**Irlandia**	MALDI-TOF
14	**Włochy**	Identyfikacja wzrokowa + mikroskopowe badanie włosów + analiza DNA + MALDI-TOF
15	**Łotwa**	Mikroskopowe badanie włosów
16	**Litwa**	Mikroskopowe badanie włosów + (planowana) analiza DNA
17	**Luksemburg**	MALDI-TOF
18	**Malta**	Analiza DNA
19	**Niderlandy**	Mikroskopowe badanie włosów + MALDI-TOF
20	**Polska**	Identyfikacja wzrokowa + analiza DNA
21	**Portugalia**	Planuje się zlecenie analiz laboratorium za granicą
22	**Rumunia**	MALDI-TOF
23	**Słowacja**	Mikroskopowe badanie włosów + analiza DNA+ MALDI-TOF
24	**Słowenia**	Mikroskopowe badanie włosów + analiza DNA
25	**Hiszpania**	Mikroskopowe badanie włosów + analiza DNA
26	**Szwecja**	Analiza DNA + MALDI-TOF
27	**Zjednoczone Królestwo**	Analiza DNA

Źródło: odpowiedzi państw członkowskich na pytania zawarte w przesłanym przez Komisję kwestionariuszu dotyczącym stosowania zakazu

ZAŁĄCZNIK II: Wykaz zainteresowanych stron, które wyraziły swoją opinię

Nazwa organizacji
AEDT – European Association of Fashion Retailers (Europejskie Stowarzyszenie Detalistów Odzieżowych)
COTANCE
GAIA
HSI – Humane Society International
IFTF – International Fur Trade Federation (Międzynarodowe Stowarzyszenie Futrzarskie)
European Fur Breeders' Association (Europejskie Stowarzyszenie Hodowców Zwierząt Futerkowych)
Euroleather
UNIC (Unione Nazionale Industria Conciaria)
Fundacja Brigitte Bardot
IFAW – International Fund for Animal Welfare (Międzynarodowy Fundusz na rzecz Zwierząt)